

ЯКЩО ЗРІЗАЛИ, ТО Й ПОСАДИМО!

Колись, і ці часи ще на пам'яті в багатьох людей, влада була поза критикою. Борони, Боже, було сказати щось проти неї, закинути не камінь навіть - маленький камінець у її город.

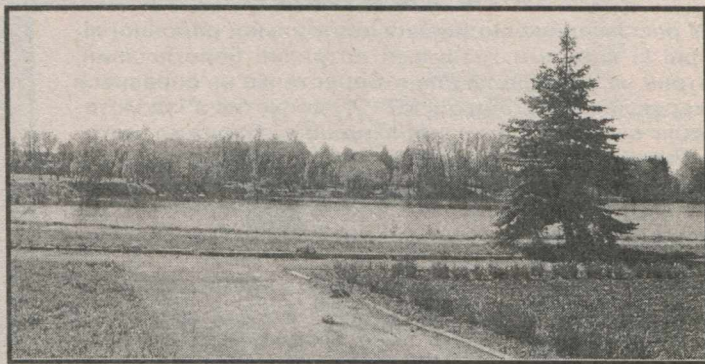
Тепер - навпаки. Тепер владу лають на всі заставки, коли завгодно і скільки завгодно. І, трапляється, що в запалі, у гніві, в розчаруванні, а іноді - у відчай не вважають за потрібне розібратися у фактах, а звалюють на неї всі гріхи, звинувачують у тому, що насправді і близько не мало місця.

До чого цей вступ? У цьому конкретному випадку маю на увазі публікацію в часописі "Гомін" №14 за 5 квітня 2007 року "Сім разів відмірай... і не зріж!", авторка якої обурена тим, що, як вона вважає, за вказівкою влади Млинова у райцентрі поспішно, необдуманно, а значить, злочинно вирізують дерева на вулиці Ватутіна і на набережній біля адміністративного будинку, які багато літ прикрашали Млинів. На її думку, навіщо владі було віддавати нерозумне розпорядження, навіщо було губити таку красу?

Не виправдовуватися хочу - пояснити, чому була потреба зрізати два-три десятки дерев біля адмінприміщення і чому так само змушені знімати дерева по вулиці Ватутіна. Бо там і там нема ані гріха, ані злого умислу, в обох згаданих місцях такі дії цілком виправдані необхідністю. А необхідність ця ось яка.

Дерево, як і людина, не вічне, має властивість старіти, воно має свій вік, який не безмежний. Я погоджуюся, що верби на березі річки, ставка, водойми, взагалі над водою - це гарно, вони органічно доповнюють одне одного, створюють приємний зору пейзаж і благодатну літню прохолоду. Але верби, про які йдеться, на жаль, вже старі, а значить, потенційно небезпечні, і це треба розуміти. Пройдіться при нагоді набережною і дорогою, що веде до технікуму ветеринарної медицини, привітяться уважно до тих верб, які ще сяк-так стоять. Попід

зі зламаними ледве не при землі стовбурами. Навіть нефахівець розуміє: це - старі дерева, вони вже не несуть ані естетики, ані користі, вони дожили чи доживають свого віку і, образно кажучи, навіть не однією, а двома ногами вже на тому світі, лише засмічують Ікву і реально загрожують

безпеці пішоходів, рибалок, відпочиваючих.

Дозволю і таке міркування. Хтось колись садив ці верби і липи, тобто на їх місці або не було нічого, або так само зрізали старі дерева, а натомість посадили молоденькі. Тобто тривають безперервні процеси у природі, а люди їх контролюють. Я сприймаю щире вболівання за острівками довкілля, на яких минуло дитинство, які дорогі і милі серцю, бо це частка нашого життя. Однак слід погодитися і з тим, що нічого вічного під небом немає. Людина старіє, дерево трухлявіє. Як би не було сумно і прикро, але на зміну старому приходять нове і молоде, і наші емоції тут безсилні.

Стверджую це з повною відповідальністю, бо багато років працював майстром лісу, інженером і головним лісничим Млинівського лісового господарства, любив і досі люблю ліс, цінюю кожне дерево. Хочу пояснити: біля адміністративного будинку, на набережній, забрані лише сухостійний берест і немічні, скалічені верби, натомість залишені дубок, здорові гарні берези. До речі, забрані дерева відкрили неосяжну панораму Ікви та водосховища, ніби підняли завісу над напрочуд мальовничим пейзажем. Зрештою, не треба забувати, що невдовзі на центральному майдані і набережній з'являться саджанці декоративних форм верби, берези, акації, пурпурної сливи, які дотепер не використовувалися в озелененні Млинова і за рік-другий зроблять ці місця вишукано гарними.

Те ж саме - вулиця Ватутіна. Нагадаю, що селищу в наступному році виповниться славна дата — його 500-ліття, через те гріх не підготуватися до такого свята, не оновити Млинів і причепурити. Вулиця Ватутіна - одна з центральних у селищі. Вона підлягає реконструкції: на ній будуть бруковані тротуари, нове дорожнє полотно. На жаль, цього не можна зробити, не викорчувавши на ній старі липи. Річ у тім, що колись давно ці липки молодими посадили точнісінько під лізією електропередачі, тому буквально через рік їх доводилося підрізувати. Але стовбури дерев піднялися на таку висоту, що далі їх "стригти" ніяк, вихід залишається один - викорчувати. Але знову хоч підкреслити: якщо зрізали, то й обов'язково посадимо, бо й тут мова йде про старі дерева, які втратили своє естетичне призначення, нерідко гнилі всередині, а значить, теж потенційно небезпечні. Їм на зміну придуть клени кулястої форми, так що вулиця буде незрівнянно гарніша, справді сучасна і зручна.

І останнє. Не із нас світ починався і не на нас він скінчиться, по-моєму, це зрозуміло кожному. Свого часу наші попередники зробили багато для озеленення Млинова, за що ми їм глибоко вдячні. Але всяка система з часом потребує якихось змін, кореляцій, вдосконалення. Ми, нинішнє покоління Млинова, хочемо зробити наше селище ще гарнішим. І я переконаний, що так воно обов'язково й буде.

Володимир КИСЛЮК,
голова Млинівської районної ради.

